

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/76/2018
Identifikačné číslo spisu: 6114221681
Dátum vydania rozhodnutia: 11.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6114221681.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JUDr. Otto Markech, so sídlom kpt. Nálepku 336, Horná Streda, správca konkurznej podstaty úpadcu Peter Križan - MĀSKO v konkurze, s miestom podnikania Svätoplukova 1339, Bánovce nad Bebravou, IČO: 34 480 773, proti žalovanému: Slovenská pošta, a.s., so sídlom Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advokáti Heinrich s.r.o., so sídlom Skautská 12, Nitra, IČO: 36 865 966, o zaplatenie 2 115,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 63Cb/180/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. augusta 2016, č. k. 43Cob/39/2016-114, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 12. novembra 2015, č. k. 63Cb/180/2015-84, ktorým súd prvej inštancie I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 115,- eur s príslušenstvom, II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 126,50 eur.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o podnájme nebytových priestorov, ktorou žalobca ako prenajímateľ prenechal do užívania žalovanému nebytový priestor, a na základe ktorej vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi za poskytnuté služby. Pre rozhodnutie v spore bolo irelevantné incidenčné konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 26Cbi/63/2011, pričom odvolací súd poukázal na skutočnosť, že žalobca je vlastníkom prenajatej nehnuteľnosti.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 28. októbra 2016 dovolanie, ktorým žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), ako aj z ustanovenia §

421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

2.1. Vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. b/ C. s. p. videl žalovaný v tom, že nie je subjektom, ktorý by disponoval procesnou subjektivitou. V rozhodovanej veci sa mal žalobca domáhať svojho nároku proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu CORTE, spol. s r.o., resp. od obchodnej spoločnosti JFKonsulting s.r.o.

2.2. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. má podľa dovolateľa zakladať skutočnosť, že odvolací súd mal konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 26Cbi/63/2011 o vylúčenie majetku (nebytových priestorov, ktoré užíval žalovaný) zo súpisu konkurznej podstaty spoločnosti CORTE, spol. s r.o., s čím sa odvolací súd vôbec nevysporiadal. Zároveň žalovaný vytkol odvolaciemu súdu, že pri svojom rozhodovaní neprihliadol na ustanovenie § 76 ods. 1 ZKR, čím bol prakticky úplne zmenený režim, akým sa spravujú práva a povinnosti strán sporu.

2.3. K aplikácii ustanovenia § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p. dovolateľ uviedol, že žalobca s ním vedie aj ďalšie spory, v ktorých ide o totožný predmet sporu. Rozhodnutie o dovolaní tak bude mať priamy vplyv aj na ďalšie spory, ktorých hodnota presahuje sumu 23 882,52 eur vrátane príslušenstva.

3. Žalobca vo vyjadrení z 28. novembra 2016 navrhol podané dovolanie odmietnuť.

4. Po uplynutí lehoty na podanie dovolania doručil žalovaný súdu prvej inštancie tri doplnenia dovolania, a to dňa 26. októbra 2017, dňa 20. novembra 2017 a dňa 26. apríla 2018.

4.1. V prvom doplnení dovolania uplatnil námietku pasívnej legitímácie v spore a vo vzťahu k uplatnenému nároku uviedol, že v období od 15. marca 2006 do 1. júla 2015 bola v katastri nehnuteľnosti zapísaná ako vlastníka obchodná spoločnosť CORTE, spol. s r.o., a žalovaný uhrádzal nájom v dobrej viere osobám, ktoré, sa vydávali za oprávnené osoby (CORTE, spol. s r.o.; JFKonsulting s.r.o.). Zároveň žalovaný predložil vlastnú argumentáciu k ustanoveniam § 67, § 76 a § 78 ZKR.

4.2. V druhom doplnení dovolania uviedol, že žalobca mu v mesiacoch júl až september 2014 neposkytol žiadne služby spojené s užívaním nebytového priestoru a žalobou uplatnený nárok označil za rozporný so zákonom, so zmluvou, ako aj s dobrými mravmi.

4.3. V treťom doplnení dovolania uviedol, že prípustnosť dovolania odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 420 písm. b/ C. s. p., § 420 písm. f/ C. s. p. (predmetnú vadu zmätočnosti však v dovolaní vôbec nenamietal a ani ju z obsahu dovolania nemožno vyvodiť - pozn. dovolacieho súdu), § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. (v dovolaní netvrdil odklon odvolacieho súdu pri vyriešení právnej otázky od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu - pozn. dovolacieho súdu) a § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., pričom uvedené dôvody obsahovo predstavujú dovolacie dôvody nesprávneho právneho posúdenia napadnutého rozhodnutia a nie procesné vady zmätočnosti, hoci ich samotný dovolateľ takto označil.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. V prvom rade dovolací súd poukazuje na znenie ustanovenia § 434 C. s. p., v zmysle ktorého dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (t. j. v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu dovolateľovi - § 427 ods. 1 C. s. p.).

6.1. Keďže napadnutý rozsudok odvolacieho súdu bol žalovanému doručený dňa 2. septembra 2016, sú pre rozhodnutie dovolacieho súdu relevantné len tvrdenia dovolateľa uplatnené najneskôr do 2. novembra 2016, t. j. len vo včas podanom dovolaní. Na tvrdenia obsiahnuté v doplneniach dovolania podaných po uplynutí lehoty na podanie dovolania - ktorými rozširoval svoju právnu argumentáciu, resp. v prípade tretieho doplnenia dovolania menil aj uplatnený dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. (vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. b/ C. s. p.) na dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. (nesprávne právne posúdenie veci) - tak so zreteľom na ustanovenie § 434 C. s. p. nemôže dovolací súd prihliadať.

7. Zároveň v zmysle ustanovenia § 440 C. s. p. platí, že dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi. Je pritom významné, aký dovolací dôvod vo svojom dovolaní uplatnila strana sporu a ako ho vymedzila.

7.1. Žalovaný vo včas podanom dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. (konkrétne v existencii vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. b/ C. s. p.) a dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. (nesprávne právne posúdenie veci, v zmysle ktorého má byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), čím vymedzil pre dovolací súd záväzný rozsah na uskutočnenie dovolacieho prieskumu.

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. b/ C. s. p.

8. O vadu zmätočnosti uvedenú v ustanovení § 420 písm. b/ C. s. p. sa jedná vtedy, ak ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu.

8.1. Procesná subjektivita je upravená v ustanovení § 61 C. s. p., ktorá je viazaná na spôsobilosť na práva a povinnosti upravenú v § 7 Občianskeho zákonníka (pokiaľ ide o fyzické osoby), resp. v § 18 a nasl. Občianskeho zákonníka (pokiaľ ide o právnické osoby).

8.2. Žalovaným v predmetnom spore je právnická osoba (akciová spoločnosť) zapísaná v obchodnom registri, ktorá má odo dňa zápisu do obchodného registra (t. j. od 1. októbra 2004) spôsobilosť na práva a povinnosti podľa § 19a ods. 2 Občianskeho zákonníka, a ktorá má aj procesnú subjektivitu podľa § 61 C. s. p. vystupovať v predmetnom spore ako strana.

8.3. Konanie na odvolacom súde (a ani na súde prvej inštancie) tak nebolo postihnuté tvrdenou vadou zmätočnosti, čím nie je daná prípustnosť dovolania žalovaného podľa ustanovenia § 420 písm. b/ C. s. p.

8.4. Predmetná dovolacia námietka vyplýva skôr z nepochopenia právnej úpravy žalovaným, keďže ňou spochybňuje právne posúdenie jeho pasívnej vecnej legitímácie v spore. Vecnou legitímáciu dovolateľa sa však dovolací súd nemôže meritórne zaoberať z dôvodu viazanosti dovolacími dôvodmi (viď bod 7 vyššie). Prítom platí, že ani prípadné nesprávne právne posúdenie nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu viď R 24/2017), a zároveň nesprávnym právnym posúdením možno odôvodniť dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p., nie však žalovaným uplatnený a vymedzený dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. (vady zmätočnosti taxatívne vymenované v ustanovení § 420 C. s. p.). Záverom dovolací súd dodáva, že následná snaha dovolateľa po uplynutí lehoty na podanie dovolania (viď bod 4.3. vyššie) nemôže z už skôr vyslovených dôvodov (viď bod 6.1. vyššie) na predmetnom konštatovaní nič zmeniť.

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

9. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9.1. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je však limitovaná odsekom 2 uvedeného zákonného ustanovenia a taktiež aj ustanovením § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p., podľa ktorého dovolanie nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení (s výnimkou sporov s ochranou slabšej strany) neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie výšky minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

10. V rozhodovanej veci napadol dovolaním žalovaný rozsudok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v celkovej výške 2 115,- eur (na uplatnené príslušenstvo sa neprihliada).

10.1. Ku dňu podania žaloby na súd prvej inštancie predstavovala výška minimálnej mzdy sumu 352,- eur (viď § 1 písm. a/ nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 321/2013 Z. z.). Na to, aby bola daná prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 422 ods. 1 C. s. p., musel by dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení prevyšovať sumu 3 520,- eur, čo však nie je splnené. Tzv. majtkový cenzus predstavuje obmedzenie prípustnosti dovolania na výšku sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu. V posudzovanom prípade tak ide o bagateľnú vec vylúčenú z meritórneho dovolacieho prieskumu.

10.2. Na tomto závere nemení nič ani dovolateľom tvrdená skutočnosť, že medzi stranami sporu prebieha viacero súdnych konaní s totožným skutkovým a právnym základom. Už v judikáte č. R 80/2018 (zverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 9/2018) dovolací súd uviedol, že „pri posudzovaní prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. proti rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení je viazaný výrok napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu a rozsahom podaného dovolania. Pre záver o neprípustnosti dovolania podľa § 422 ods. 1 C. s. p. je právne bezvýznamné, že súdy nižšej inštancie nevyhoveli návrhu strany sporu na spojenie viacerých skutkovo a právne totožných vecí na spoločné konanie, ktorých predmet sporu v súhrne prevyšuje sumu uvedenú v ustanovení § 422 ods. 1 C. s. p.“ Citovaný právny záver je plne opodstatnený aj v rozhodovanej veci pre konštatovanie o neprípustnosti dovolania s poukazom na znenie ustanovenia § 422 ods. 1 C. s. p.

11. Na základe vyššie uvedeného (viď body 8 a 10 vyššie) najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

12. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.